

το σκοπό του Κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Επιπρόσθετα, η υιοθετούμενη από το ΔΕΕ θέση εξασφαλίζει την αρμονική συνέχεια από την εφαρμογή του Κανονισμού Βρυξέλλες Ια στον Κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙβ. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, όχι μόνο θα έπληττε την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης στην αναγνώριση των αποφάσεων, αλλά θα δημιουργούσε και σημαντικά προβλήματα στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων των κρατών μελών εκείνων, στα οποία ήδη προβλέπεται η λύση του γάμου μέσω αρμόδιας εξωδικαστικής αρχής, όπως είναι η Ελλάδα, η Ιταλία, η Γαλλία, η Ισπανία και η Πορτογαλία. Στόχος του ενωσιακού δικαίου είναι να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων διαζυγίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως σε μια εποχή στην οποία, εντός των κρατών μελών, αυξάνεται η τάση προσφυγής σε εξωδικαστικές διαδικασίες διαζυγίου, με σκοπό, μεταξύ άλλων, και την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων²¹.

Στεφανία-Αγγελική Καπακτσή,
Πρωτοδίκης

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΜονΠρΑθ 1877/2022

Δικαστής: Ευθυμία Κούσβα

Δικηγόροι: Α. Κορσάνου

(άρθρα 731, 947 ΚΠολΔ, 57, 178, 200, 281, 288 ΑΚ)

Προσωρινή ρύθμιση κατάσταση. Προσβολή προσωπικότητας. Απαγόρευση στην καθ' ης εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων να οχλεί την αιτούσα δανειολήπτρια. Επαναλαμβανόμενη δυσλειτουργία συστήματος της καθ' ης και πιθανολόγηση αντισυναλλακτικής στάσης αυτήσε βάρος συνηγόρου της αιτούσας και άλλων δανειοληπτών.

Ρύθμιση δανειακής οφειλής με πρακτικό διαμεσολάβησης και παραβίαση αυτού. Αυξημένη ευθύνη των τραπεζών και υποχρέωση τους να μεριμνούν για τα συμφέροντα των δανειοληπτών.

Οι ένδικες, τηλεφωνικές και έγγραφες οχλήσεις εις βάρος της αιτούσας από την καθ' ης, παρά τη συνεπή καταβολή των δόσεων του δανείου εκ μέρους της αιτούσας και κατά παράβαση του πρακτικού διαμεσολάβησης συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά.

[...]

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή

ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Μόνο το γεγονός, όμως, ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δεν αρκεί για να χαρακτηρίσει ως καταχρηστική την άσκησή του, αλλά πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν ο δανειστής δεν έχει στην πραγματικότητα συμφέρον από την άσκηση του δικαιώματος του. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό δικαίωμά του επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχήν αποφασίζει, εκτός και πάλι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1472/2004 δημ. ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, οι Τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων απ' αυτές επιχειρήσεων, έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλόμενων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι' αυτούς συνέπειες (ΑΠ 1185/2019 δημ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, και για το λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους (ΑΠ 323/2021, ΑΠ 1352/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψή της στο μέλλον. Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητας του ατόμου, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Εξάλλου, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει, ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκησή του. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΟΛΑΠ 812/1980, ΑΠ 100/2012, ΑΠ 1599/2000, ΑΠ 1735/2009 δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, αν συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου, στοιχεία που θεωρούνται

21. Βλ. *K. Bogdzevič/N. Kaminskienė/ L. Vaigé, Non-Judicial Divorces and the Brussels II bis Regulation: To Apply or Not Apply?, International Comparative Jurisprudence, 2021.31* και *M. Kramme, όπ.π., GPR 2021.101*, με εκεί συγκριτικά στοιχεία για τη νομοθεσία των κρατών μελών.

ότι υφίστανται στην περίπτωση επανειλημμένης προσβολής της προσωπικότητας, καθόσον η προστασία της επιβάλλεται να είναι διαρκής, ο θιγόμενος μπορεί να ζητήσει προσωρινή προστασία με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, να ζητήσει, δηλαδή, να υποχρεωθεί προσωρινά ο προσβολέας να άρει την προσβολή και να την παραλείπει στο μέλλον υπό την προϋπόθεση επικείμενης προσβολής στο μέλλον και δη με απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης (ΕφΛαρ 431/2000 Αρμ. 2001, 457, ΕφΠατρ 169/2002 ΝοΒ 2003, 66, ΜΠρΑθ 4205/2016 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 1847/2012 ο.α., ΜΠρΡοδ 816/2001 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜονΠρΘεσ 16790/2009 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 19938/2006 Αρμ 2006, 1076, ΜΠρΚερκ 425/2005 ΙονΕπιθΔ 2005, 110, ΜΠρΧαλκ 91/2004 ΝοΒ 2005, 320, ΜΠρΘηβ 689/2004 Δ 2005, 745, ΜΠρΗρ 802/2003 ΝοΒ 2003, 1458). Ειδικότερα, το Δικαστήριο στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, έχει εξουσία να διατάξει την προσωρινή παράλειψη πράξεων, που προσβάλλουν απόλυτα δικαιώματα, όπως αυτό της προσωπικότητας, χωρίς να θίγεται η διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του δικαιώματος, καθόσον η αξίωση αυτή είναι μία διαρκής έννομη σχέση, η οποία όταν υπάρχει ανάγκη, μπορεί να τεθεί προσωρινά σε λειτουργία χωρίς να κινδυνεύει να ματαιωθεί ο σκοπός της κύριας δίκης, αφού η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας του ατόμου ισχύει στο διηνεκές (ΜονΠρΘεσ 15793/2012, ΜονΠρΘεσ 16790/2009, ΜονΠρΑθ 2925/2008, ΜονΠρΚοζ 363/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, επείγουσα περίπτωση είναι αυτή που χρήζει άμεσης ρύθμισης με δικαστική παρέμβαση, από την ανάγκη ταχείας απόλαυσης του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος από μέρους του δικαιούχου και επιβάλλει την ταχεία και άμεση λήψη δικαστικών προφυλακτικών μέτρων πριν ή κατά τη διάρκεια της διαγνωστικής δίκης (ΕφΘεσ 1284/2008 Αρμ 2009, 250, ΜΠρΑθ 4205/2016 ο.α.). Ενώ επικείμενος κίνδυνος είναι αυτός που απειλεί ήδη το επίδικο δικαίωμα. Δεν αρκεί, δηλαδή, η αφηρημένη δυνατότητα ή το ενδεχόμενο να προκύψει κίνδυνος, απαιτείται η ύπαρξη συγκεκριμένων περιστατικών, που κάνουν φανερή την ύπαρξη συγκεκριμένου κινδύνου, οπότε λαμβάνονται ασφαλιστικά μέτρα για να μη προξενηθεί ουσιαστική και «αναπότρεπτη» βλάβη. Ο κίνδυνος, δηλαδή, θα πρέπει να είναι παρών και όχι ενδεχόμενος να προκύψει στο μέλλον (ΠΠΑΘ 133/2002 ΑρχΝ 2005, 219, ΜΠρΑθ 4205/2016 ο.α., ΜΠΛαμ 215/2015, ΜΠΑΘ 4901/2012, ΜΠρΛαμ 60/2015 δημ. Νόμος). Τέλος, από την διάταξη του άρθρου 68 ΚΠολΔ συνάγεται ότι δικαστική προστασία μπορεί να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον. Το έννομο συμφέρον αποτελεί ειδική προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής ή της αιτήσεως που πρέπει να υφίσταται κατά το χρόνο συζήτησής της και να είναι άμεσο υπό την έννοια ότι η έννομη προστασία που ζητείται αποτελεί πρόσφορο και μοναδικό μέσο για την εξάλειψη της αβεβαιότητας που δυσχεραίνει την άσκηση των δικαιωμάτων του ενάγοντος/αιτούντος, ή προκαλεί άλλο κίνδυνο στα έννομα

συμφέροντά του (ΑΠ 640/2003 ΕλλΔνη 45,1347).

Με την υπό κρίση αίτηση, οι αιτούσες εκθέτουν ότι η πρώτη εξ αυτών διατηρεί από κοινού με τον σύζυγό της δανειακή οφειλή και συγκεκριμένα στεγαστικό δάνειο το οποίο διαχειρίζεται η καθ' ης η αίτηση, εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Ότι λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανείου η πρώτη αιτούσα ζήτησε με αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου την υπαγωγή της στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010 δυνάμει δε της υπ' αριθμ. ... απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας ορίστηκε η καταβολή δόσεων 100,00 ευρώ μηνιαίως για μια τριετία από το 2020 και μετά. Ότι, ακολούθως, η πρώτη αιτούσα από κοινού με το σύζυγό της για την διευθέτηση της δανειακής τους οφειλής αποφάσισαν να προβούν στην διαδικασία της διαμεσολάβησης του ν. 4640/2019 παραιτούμενοι από την προστασία του ν. 3869/2010. Για το λόγο αυτό απευθύνθηκαν στην δεύτερη των αιτουσών, ως δικηγόρο - διαμεσολαβήτρια, η οποία τους ενημέρωσε για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Ότι τελικά την ... υπεγράφη πρακτικό επιτυχίας το οποίο κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών σύμφωνα με την υπ' αριθμ. .../2021 πράξη κατάθεσης. Ότι μολονότι η πρώτη αιτούσα είναι συνεπής καταβάλλοντας έγκαιρα όλες τις δόσεις του ένδικου δανείου, κατά τους ειδικότερους όρους και συμφωνίες του πρακτικού διαμεσολάβησης, η καθ' ης επιδεικνύοντας παράνομη και καταχρηστική συμπεριφορά κατά παράβαση των κανόνων της νομιμότητας, της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, την 27.4.2021 κοινοποίησε σε αυτή εξώδικη δήλωση - όχληση διαμαρτυρούμενη για ληξιπρόθεσμες οφειλές το ίδιο δε έπραξαν και υπάλληλοι της καθ' ης κατά το χρονικό διάστημα από 10.5.2021 μέχρι 19.7.2021 με επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά της καθ' ης τη μειώνει ως άτομο καθόσον δίνεται η εντύπωση ότι είναι κακοπληρώτρια ενώ ταυτόχρονα διαταράσσει την οικογενειακή της γαλήνη προκαλώντας έριδες και διαπληκτισμούς με τον σύζυγό της. Ότι, επίσης, η ανωτέρω καταχρηστική στάση της καθ' ης έχει εκθέσει και την δεύτερη αιτούσα απέναντι στην πελάτισσά της, πρώτη των αιτουσών, η οποία την εμπιστεύτηκε ως δικηγόρο - διαμεσολαβήτρια, προσβάλλοντας την επαγγελματική της τιμή. Ότι, ειδικότερα, η καταχρηστική ως άνω συμπεριφορά της καθ' ης απαξιώνει την δεύτερη αιτούσα ως δικηγόρο στα μάτια της πελάτισσάς της η οποία ενώ εμπιστεύτηκε τις συμβουλές της για να επιτευχθεί η διαμεσολάβηση και να παραιτηθεί από την προστασία του ν. 3869/2010, αντιμετωπίζει προβλήματα και οχλήσεις μολονότι τηρεί πιστά τις συμφωνίες της διαμεσολάβησης. Ότι, η δεύτερη αιτούσα στην προσπάθειά της να αποκαταστήσει τα πράγματα απευθύνθηκε στην καθ' ης υπό την ιδιότητα της δικηγόρου-διαμεσολαβήτριας πλην, όμως, αντιμετωπίστηκε με εμπαιγμό και προσβολές. Με βάση το ιστορικό αυτό οι αιτούσες επικαλούμενες επείγουσα περίπτωση και υφιστάμενο κίνδυνο επανάληψης της προσβολής εκ μέρους της καθ' ης από τη συνεχιζόμενη καταχρηστική συμπεριφορά της, ζητούν να ρυθμιστεί προσωρινά η κατά-

σταση και να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα για την προσωρινή προστασία τους και ειδικότερα α) να διαταχθεί να σταματήσουν οι τηλεφωνικές και έγγραφες οχλήσεις και μέτρα εκτέλεσης εναντίον της πρώτης των αιτουσών υπό τον όρο συνεπούς καταβολής εκ μέρους της τελευταίας της μηνιαίας δόσης του δανείου, β) να απειληθεί κατά της καθ' ης χρηματική ποινή 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της εκδοθησομένης απόφασης και γ) να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική τους δαπάνη.

Η αίτηση παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682, 683, 686 επ., και 731 ΚΠολΔ) ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (683 παρ. 1 και 22 ΚΠολΔ) ως διαφορά από την προσβολή προσωπικότητας που ανήκει στην υλική αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου και άρα τα ανάλογα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από το μονομελές πρωτοδικείο (683 παρ. 1 ΚΠολΔ). Είναι δε ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις καθώς και σε αυτές των άρθρων 176, 731 και 947 § 1 ΚΠολΔ (για την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 947 ΚΠολΔ βλ. ΕφΠειρ 119/1985 ΠειρΝομ 1985, 147). Αντίθετα, ως προς τη δεύτερη αιτούσα η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη ελλείψει αναφοράς αναγκαίου στοιχείου για την θεμελίωση της ενεργητικής της νομιμοποίησης λαμβανομένου, ιδίως, υπόψη ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 731 ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή πράξης τελεί σε αντιστοιχία με τη διατάραξη και τα όρια της ουσιαστικής αξιώσεως του αιτούντος (βλ. Κεραμέα - Νίκα - Κονδύλη ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 732), εν προκειμένω δε η δεύτερη αιτούσα δεν επικαλείται εξώδικες ή τηλεφωνικές οχλήσεις προς το πρόσωπό της εκ μέρους της καθ' ης. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αίτηση καθ' ο μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Η καθ' ης η αίτηση με προφορική δήλωσή της στο ακροατήριο αλλά και με το σημείωμα που κατέθεσε εντός της ταχθείσας από το δικαστήριο προθεσμίας συνομολογεί τις ένδικες οχλήσεις, τηλεφωνικές και έγγραφες, προς την πρώτη των αιτουσών περαιτέρω δε αρνείται τα θεμελιωτικά της αίτησης πραγματικά περιστατικά ισχυριζόμενη ειδικότερα ότι οι ανωτέρω οχλήσεις προκλήθηκαν λόγω δυσλειτουργίας στο σύστημά της πρόβλημα το οποίο ήδη έχει αποκατασταθεί και ως εκ τούτου ελλείπουν οι προϋποθέσεις του επικείμενου κινδύνου και του κατεπείγοντος.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος που εξετάστηκε νομότυπα με επιμέλεια των αιτουσών ενώπιον του δικαστηρίου, των εγγράφων τα οποία προσκομίζουν οι διάδικοι και τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. ... σύμβασης δανείου το πρώην ...» καθολική διάδοχος του οποίου λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση κατέστη η τραπεζική εταιρεία «... χορήγησε στον ..., σύζυγο της πρώτης αιτούσας, δάνειο

ποσού 102.646,00 ευρώ σύμφωνα με τους όρους και συμφωνίες που περιέχονται σε αυτή, η οποία έχει ήδη καταγγελθεί. Την εκπλήρωση κάθε απαίτησης από την ένδικη σύμβαση δανείου εγγυήθηκε η πρώτη αιτούσα κατά τους σχετικούς όρους της σύμβασης. Λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανείου ο οφειλέτης, Κ Λ και η αιτούσα, ως εγγυήτρια, κατέθεσαν ενώπιον του αρμοδίου Ειρηνοδικείου αίτηση για την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010. Επί της αιτήσεως της πρώτης αιτούσας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. ..../28.7.2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας δια της οποίας ρυθμίστηκαν τα χρέη της με μηνιαίες καταβολές ύψους 100,00 ευρώ για χρονικό διάστημα μιας τριετίας και με έναρξη καταβολών εντός του πρώτου δεκαήμερου του μηνός Σεπτεμβρίου 2020. Για το λόγο αυτό ανοίχτηκε λογαριασμός καταβολής των δόσεων, ήτοι λογαριασμός παρακολούθησης του ν. 3869/2010. Εν τω μεταξύ με την από ... σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003 και των άρθρων 455 επ. ΑΚ, που καταχωρήθηκε την ..... στο ειδικό δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τομ. ... και αριθμ. ...) όπως αυτή επαναλήφθηκε με την από ... Μεταβολή/Προσθήκη της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η συνολική απαίτηση από την ανωτέρω σύμβαση δανείου εκχωρήθηκε από την... στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «...» η οποία κατέστη μοναδική κυρία και δικαιούχος αυτής. Περαιτέρω, δυνάμει της από ... σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της ως άνω εταιρείας ειδικού σκοπού και της καθ' ης που καταχωρήθηκε την .... σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 16 του ν. 3156/2003 στο ειδικό δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του ενεχυροφυλακείου Αθηνών (...) η διαχείριση της οφειλής από την ένδικη σύμβαση στεγαστικού δανείου ανατέθηκε στην καθ' ης η αίτηση. Μετά την έκδοση της ανωτέρω απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας περί ρύθμισης των οφειλών σύμφωνα με τις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010 τόσο η πρώτη αιτούσα, ως εγγυήτρια της ένδικης σύμβασης, όσο και ο σύζυγός της, ως πρωτοφειλέτης, αποφάσισαν να προβούν σε μια νέα ρύθμιση της οφειλής μέσω της διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Για το λόγο αυτό απευθύνθηκαν στην Άννα Κορσάνου, η οποία είναι δικηγόρος - διαμεσολαβήτρια προκειμένου να τους ενημερώσει για την διαδικασία και να τους εκπροσωπήσει ως νομικός παραστάτης στη διαμεσολάβηση. Κατόπιν αιτήματος που υπέβαλε η πρώτη αιτούσα από κοινού με το σύζυγό της δια της συνηγόρου τους η διαφορά υπήχθη αρχικά σε διαμεσολάβηση δυνάμει της από .... συμφωνίας και ακολούθως υπεγράφη το από .... πρακτικό διαμεσολάβησης το οποίο κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. ... πράξη. Δυνάμει του ανωτέρω πρακτικού διαμεσολάβησης συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει μηνιαία τοκοχρεολυτική δόση ύψους 400,00 ευρώ για τους 36 επόμενους μήνες και ακολούθως για τους επόμενους 24 μήνες το ποσό των

506,86 ευρώ. Για την παρακολούθηση της καταβολής των δόσεων της ρύθμισης κατά τους όρους και συμφωνίες της διαμεσολάβησης ανοίχτηκε και τηρήθηκε ο υπ' αριθμ. ... λογαριασμός παρακολούθησης στον οποίο καταχωρούνται όλες οι μηνιαίες καταβολές που πραγματοποιούνται από την πρώτη αιτούσα και το σύζυγό της στο πλαίσιο της ρύθμισης. Από την κατάρτιση της ως άνω σύμβασης ρύθμισης η αιτούσα ως εγγυήτρια και ο σύζυγός της ως πρωτοφειλέτης είναι συνεπείς στην καταβολή των μηνιαίων δόσεων γεγονός που συνομολογείται. Μετά την σύναψη του από ... πρακτικού διαμεσολάβησης και τη ρύθμιση της ένδικης οφειλής η καθ' ης, ως διαχειρίστρια αυτής, όφειλε να ενημερώσει το αρμόδιο για τις υπαχθείσες στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010 υποθέσεις Τμήμα σχετικά με την υπογραφή της συμφωνίας διαμεσολάβησης και τη ρύθμιση πλέον της οφειλής υπό τους νέους όρους αυτής. Ακολουθώντας δε, όφειλε να προβεί στην καταχώριση της προγενέστερης διαδικασίας του ν. 3869/2010 ως καταργημένης και αντίστοιχα να καταργηθεί και ο λογαριασμός παρακολούθησης του ως άνω νόμου. Πλην, όμως, από σφάλμα των οργάνων της καθ' ης δεν ενημερώθηκε το αρμόδιο τμήμα που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του ν. 3869/2010 με αποτέλεσμα ο ως άνω λογαριασμός παρακολούθησης που είχε ανοιχτεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του νόμου αυτού να παραμείνει ανοιχτός. Η πρώτη, όμως, αιτούσα κατόπιν της ρύθμισης διαμεσολάβησης πραγματοποιούσε τις μηνιαίες καταβολές στο νέο λογαριασμό που ανοίχτηκε για το σκοπό αυτό. Εξαιτίας της ανωτέρω δυσλειτουργίας που παρουσιάστηκε στο σύστημα ενημέρωσης της καθ' ης η πρώτη αιτούσα και ο πρωτοφειλέτης εμφανίζονταν ότι δεν τηρούσαν την καταβολή των δόσεων, όπως αυτές είχαν ρυθμιστεί με την υπ' αριθμ. ... απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, με αποτέλεσμα η καθ' ης να προβεί σε μια σειρά οχλήσεων και διαμαρτυριών προς την αιτούσα θεωρώντας την τελευταία ασυνεπής οφειλέτη. Ειδικότερα, την 27.4.2021 η ανώνυμη τραπεζική εταιρία και αρχική δικαιούχος της απαίτησης ... επέδωσε στην πρώτη αιτούσα εξώδικη όχληση, πρόσκληση, διαμαρτυρία δυνάμει της οποίας αφού τη χαρακτήριζε ως μη συνεπής οφειλέτη σχετικά με την καταβολή των μηνιαίων δόσεων, όπως αυτές ρυθμίστηκαν με την απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας στο πλαίσιο του ν. 3869/2010, την καλούσε εντός 30 ημερολογιακών ημερών από την ως άνω κοινοποίηση να συμμορφωθεί με το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης και να καταβάλλει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της διαφορετικά θα προβεί στις νόμιμες ενέργειες. Επίσης, κατά το χρονικό διάστημα από το Μάιο του 2021 μέχρι και τον Ιούλιο του 2021 η πρώτη αιτούσα δέχτηκε επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις-οχλήσεις προς συμμόρφωση με το διατακτικό της ως άνω δικαστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας μολονότι η ίδια κατέβαλε ανελλιπώς τις δόσεις του δανείου, όπως αυτές είχαν καθοριστεί δυνάμει της συμφωνίας διαμεσολάβησης. Ακόμη δε και μετά την παρέμβαση της συνηγόρου της αιτούσας, ..., η οποία με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς την καθ' ης τον Αύγουστο του 2021 ενη-

μέρωνε την τελευταία για την υπογραφή της νέας ρύθμισης και την καταβολή των δόσεων στο πλαίσιο αυτής, το αρμόδιο τμήμα της καθ' ης δεν ενημερώθηκε σχετικά και η δυσλειτουργία στο σύστημά της δεν αποκαταστάθηκε, τούτο δε ευχερώς θα μπορούσε να ελεγχθεί από την καθ' ης στο πλαίσιο της υποχρέωσης πίστης και προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας. Έτσι η καθ' ης εξακολουθώντας να θεωρεί την ρύθμιση στο πλαίσιο των ευεργετικών διατάξεων του ν. 3869/2010 σε ισχύ με την από 27.9.2021 επιστολή της προς την αιτούσα την καλούσε να καταβάλει τις δόσεις, όπως αυτές ρυθμίστηκαν, στον λογαριασμό παρακολούθησης του ανωτέρω νόμου. Η ως άνω επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά της καθ' ης έναντι του οφειλέτη της είναι καταχρηστική, ενέχει απαξία και έλλειψη σεβασμού στους κανόνες δικαίου και της συναλλακτικής ηθικής ενώ έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωση πίστης και προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας η οποία απορρέει από τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των διαδίκων. Έτι περαιτέρω, η ανωτέρω επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά της καθ' ης είναι προσβλητική προς την πρώτη αιτούσα η οποία εμφανίζεται να έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τις τράπεζες και να μην είναι συνεπείς στις οικονομικές της υποχρεώσεις. Υφίσταται δε κίνδυνος να επαναληφθεί στο μέλλον παρόμοια συμπεριφορά σε βάρος της αιτούσας καθόσον, πλην των προφορικών διαβεβαιώσεων του πληρεξούσιου δικηγόρου της καθ' ης ενώπιον του δικαστηρίου, ουδεμία άλλη διαβεβαίωση παρασχέθηκε εκ μέρους της ως προς την αποκατάσταση της επαναλαμβανόμενης δυσλειτουργίας του συστήματος της σχετικά με την δανειακή σύμβαση της πρώτης αιτούσας. Ο ανωτέρω δε κίνδυνος εντείνεται ακόμη περισσότερο αν ληφθεί υπόψη ότι παρόμοια αντισυναλλακτική συμπεριφορά της καθ' ης πιθανολογείται όχι μόνο σε βάρος της πρώτης αιτούσας αλλά και σε βάρος της συνηγόρου της κατά την προσπάθεια της τελευταίας να διευθετήσει το ζήτημα που προέκυψε καθώς και έναντι άλλων δανειοληπτών, γεγονός που ανάγκασε το δικηγορικό σύλλογο Αθηνών να παρέμβει και να προβεί σε πράξεις διαμαρτυρίας κατόπιν καταγγελιών σε βάρος της καθ' ης.

Συντρέχει, επομένως, επικείμενος κίνδυνος και επείγουσα περίπτωση να ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, με τη λήψη των κατάλληλων ασφαλιστικών μέτρων τα οποία κατά την κρίση του Δικαστηρίου, συνίστανται στην αποχή της καθ' ης από οποιαδήποτε όχληση, έγγραφη ή τηλεφωνική, προς την πρώτη αιτούσα εφόσον η τελευταία τηρεί τις συμφωνίες ρύθμισης της ένδικης οφειλής δυνάμει του από ... πρακτικού διαμεσολάβησης. Εξάλλου, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό ως ουσιαστικώς βάσιμο και το ένδικο παρεπόμενο αίτημα και να απειληθεί χρηματική ποινή 200,00 ευρώ σε βάρος της καθ' ης για κάθε παραβίαση των όρων της εκδοθησομένης απόφασης. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της πρώτης αιτούσας πρέπει, κατά παραδοχή του σχετικού νόμιμου αιτήματος της, να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 84 παρ. 2 του ν. 4194/2013), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς την δεύτερη αιτούσα.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς την πρώτη αιτούσα.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ προσωρινά την κατάσταση για την προστασία του δικαιώματος επί της προσωπικότητας της πρώτης αιτούσας και ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ προσωρινά στην καθ' ης η αίτηση να προβαίνει σε οποιαδήποτε όχληση, έγγραφη ή τηλεφωνική, προς την πρώτη αιτούσα σχετικά με την οφειλή της που απορρέει από την υπ' αριθμ. ... σύμβαση δανείου υπό τον όρο ότι η πρώτη αιτούσα τηρεί τις συμφωνίες ρύθμισης δυνάμει του από ... πρακτικού διαμεσολάβησης.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της καθ' ης χρηματική ποινή διακοσίων (200,00) ευρώ για κάθε παράβαση της παραπάνω διάταξης.

[1. Σύμφωνα με την ΑΚ 57, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Η ΑΚ 57 ΑΚ συνιστά γενική ρήτρα και αποτελεί συγκερασμό των διατάξεων των άρθρων 2 § 1 και 5 § 1 του Συντάγματος με συνέπεια στο δικαίωμα της προσωπικότητας να περιλαμβάνεται τόσο ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, που είναι ο πυρήνας του δικαιώματος όσο και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας (ΠολΠρΑθ 124/2021 Αρμ 2021,1373 με κριτικό σχόλιο *Α. Πλεύρη* σελ. 1377-1380· ΠολΠρΘεσ 13661/2019 Αρμ 2021, 1551 με σχόλιο *Α. Πλεύρη*, σελ. 1555-1559· ΠολΠρΘεσ 12174/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΠολΠρΑθ 1767/2015 Αρμ 2020,434· ΜονΠρΑθ 891/2013 ΝοΒ 2013, 716· ΜονΠρΡοδ 2207/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜονΠρΒολ 2785/2003 Αρμ 2004, 679). Ως προσωπικότητα του ανθρώπου χαρακτηρίζεται το σύνολο από ορισμένα αγαθά που συνδέονται άμεσα με το πρόσωπο, όπως είναι η ζωή του, η σωματική του ακεραιότητα, η σωματική και πνευματική του υγεία, ο συναισθηματικός του κόσμος, η τιμή του, η οποία αντικατοπτρίζεται στην υπόληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν, η ελευθερία του, οι απόρρητες πτυχές του βίου του, η εικόνα του και το άσυλο της κατοικίας του (ΑΠ 273/2008· ΑΠ 518/2008· ΑΠ 1339/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αντικείμενο προστασίας αποτελούν οι εκφάνσεις της προσωπικότητας, οι οποίες δεν είναι δυνατό να αποσπασθούν από το φορέα τους είτε διότι γεννιέται μ' αυτές (λ.χ. όνομα, τιμή, ελευθερία κίνησης) είτε διότι αποκτώνται κατά τη διάρκεια της ζωής του (λ.χ. πολιτικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις) καθώς και δικαιώματα, τα οποία είναι μεν δυνατό να αποσπασθούν από το φορέα (λ.χ. προϊόντα διάνοιας) θεωρούνται όμως άμεσα συνδεδεμένα με αυτόν (βλ. *Καράκωστα Ι*, Αστικός Κώδικας, Ερμηνεία - Σχόλια - Νομολογία, Τ.1α, 2005, σελ. 316.).

2. Η άρση της προσβολής της προσωπικότητας, καθώς και η απαγόρευση επανάληψής της (προσβολής) στο μέλλον μπορούν να ζητηθούν και αντίστοιχα να διατα-

χθούν και προσωρινά στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης καιδη στο πλαίσιο του άρθρου 731 ΚΠολΔ, υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου (βλ. ενδεικτικά από την πρόσφατη νομολογία ΜονΠρΚερκ 9/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η συνδρομή του στοιχείου της υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσβολέα της προσωπικότητας δεν είναι απαραίτητη, εκτός αν ζητείται και η καταβολή αποζημίωσης για την αιτία αυτή (ΑΠ 261/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΕφΑθ 6/2007, ΕφΑΔΠολΔ 2008, 179, παρατ. *Κ. Βούλγαρη*· ΜΠρΗρακλ 3064/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει την προσωρινή παράλειψη πράξεων, οι οποίες προσβάλλουν απόλυτα δικαιώματα, όπως αυτό της προσωπικότητας, χωρίς να θίγεται η διάταξη του άρθρου 692 § 4 ΚΠολΔ που απαγορεύει την ικανοποίηση του δικαιώματος, καθώς η αξίωση αυτή είναι μία διαρκής έννομη σχέση, η οποία όταν υπάρχει ανάγκη μπορεί να τεθεί προσωρινά σε λειτουργία χωρίς να κινδυνεύει να ματαιωθεί ο σκοπός της κύριας δίκης, διότι η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας του ατόμου ισχύει στο διηνεκές (ΜονΠρΑθ 1877/2022, αδημ.· ΜονΠρΘεσ 15793/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περί επείγουσας περίπτωσης πρόκειται, όταν αυτή χρήζει άμεσης ρύθμισης με δικαστική παρέμβαση καθώς υπάρχει ανάγκη ταχείας απόλαυσης του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος από μέρος του δικαιούχου και επιβάλλεται η ταχεία και άμεση λήψη δικαστικών προφυλακτικών μέτρων πριν ή κατά τη διάρκεια της διαγνωστικής δίκης (ΕφΘεσ 1284/2008, Αρμ 2009, 250). Επικείμενος κίνδυνος είναι δε αυτός που απειλεί ήδη το επίδικο δικαίωμα, ήτοι είναι ήδη παρών και όχι ενδεχόμενος να προκύψει στο μέλλον (ΠολΠρΑθ 133/2002, ΑρχΝ 2005, 219· ΜονΠρΑθ 1877/2022, αδημ.· ΜονΠρΑθ 4205/2016· ΜονΠρΛαμ 60/2015· ΜονΠρΛαμ 215/2015· ΜονΠρΑθ 4901/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δεν αρκεί, επομένως, η αφηρημένη δυνατότητα ή το ενδεχόμενο να προκύψει κίνδυνος, αλλά απαιτείται η ύπαρξη συγκεκριμένων περιστατικών, τα οποία κάνουν φανερή την ύπαρξη συγκεκριμένου κινδύνου, οπότε υπάρχει ανάγκη να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα, ώστε να μη προξενηθεί ουσιαστική και «αναπότρεπτη» βλάβη. Στη νομολογία έχει γίνει δεκτό, ότι κατ' εφαρμογή της ΑΚ 57 είναι δυνατό να ζητηθεί προστασία με τη μορφή της λήψης ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 731 ΚΠολΔ, και να επιβληθεί (ενδεικτικά) η αποχή από την προσβολή προσωπικότητας μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) και με αναρτήσεις στο διαδίκτυο (ΜονΠρΡοδ 520/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), η παράλειψη προσβλητικής αναφοράς του ονόματος του αιτούντος σε διαδικτυακό ιστότοπο. αιτούντος (ΜονΠρΑθ 11339/2012, ΔΙΜΕΕ 2013, 268), η απαγόρευση στον καθ'ού η αίτηση να προσεγγίζει τον αιτούντα είτε διαζώσης, είτε δια ηλεκτρονικών μηνυμάτων (ΜονΠρΑθ

2149/2011, ΝοΒ 2013, 317) ή με τηλεφωνήματα ή γραπτά μηνύματα (ΜονΠρΚορινθ 8/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), η προσωρινή αποχή από κάθε ενέργεια που προσβάλλει την προσωπικότητα του αιτούντος με οποιοδήποτε τρόπο και δη λόγω μη διαγραφής εξυβριστικών, απειλητικών, δυσφημιστικών αναρτήσεων σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρά την σχετική προηγούμενη προσωρινή διαταγή της Προέδρου Πρωτοδικών Πατρών (ΜονΠρΠατρ 125/2023, αδημ.: «... δεδομένου ότι η προσβολή της προσωπικότητας είναι ενεργή και διαρκής, λόγω της μη διαγραφής των ως άνω αναρτήσεων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση»). Σε κάθε περίπτωση, σε ό,τι αφορά στο περιεχόμενο του δικαιώματος της προσωπικότητας, επισημαίνεται, ότι δεν είναι δυνατή η εξαντλητική παράθεση των αγαθών, τα οποία το απαρτίζουν. Η «χρησιμότητα» δε του αναγνωριζόμενου από την ΑΚ 57 «γενικού» δικαιώματος της προσωπικότητας συνίσταται στο ότι είναι δυνατό να συμπεριληφθούν σ' αυτό και νέοι τομείς και εκφάνσεις της, των οποίων την προστασία καθιστά επιβεβλημένη η εξέλιξη της ζωής, της οικονομίας, των συναλλαγών και των σύγχρονων δημιουργημάτων και εξελίξεων της τεχνολογίας (βλ. σχετ. Γεωργιάδη Απ./Σταθόπουλο Μ., Ερμηνεία ΑΚ τ. Ι, σελ. 99· ΕφΑθ 219/2007 ΕφΑΔΠολΔ 2008, 67, παρατ. Σ. Τσίρου).

3. Η σχολιαζόμενη απόφαση αποτελεί περίπτωση εφαρμογής της ΑΚ 57 στο πλαίσιο λήψης ασφαλιστικών μέτρων κατ' άρθρο 731 ΚΠολΔ. Με την εν λόγω απόφαση διατάχθηκε η προστασία της προσωπικότητας της αιτούσας, με τη μορφή της λήψης ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 731 ΚΠολΔ, επί πραγματικών περιστατικών, τα οποία εμφανίζονται (δυστυχώς) με πυκνότητα στη σύγχρονη συναλλακτική καθημερινότητα, στο πλαίσιο των ενεργειών και μέσων που μετέρχονται οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις κατά την επικοινωνία τους με τους δανειολήπτες-οφειλέτες, αλλά και με τις/τους δικηγόρους αυτών στο πλαίσιο της σχέσης εντολής που συνδέει τους τελευταίους με τους δανειολήπτες. Πιο συγκεκριμένα, με την ανωτέρω απόφαση απαγορεύθηκε προσωρινά στην καθ' ης αίτηση - εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις να προβαίνει σε οποιαδήποτε όχληση, έγγραφη ή τηλεφωνική, προς την (πρώτη) αιτούσα σε σχέση μεοφειλή της που απορρέει από σύμβαση στεγαστικού δανείου υπό τον όρο, ότι η (πρώτη) αιτούσα τηρεί τις συμφωνίες ρύθμισης της οφειλής της, οι οποίες έχουν περιληφθεί σε σχετικό πρακτικό διαμεσολάβησης (για τη δεσμευτικότητα και εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από τη διαμεσολάβηση, βλ. Πλεύρη, Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, Ερμηνεία κατ' άρθρο ν. 4640/2019, 2021, υπό άρθρο 8, σελ. 229-256, ιδίως σελ. 232-235) με απειλή σε βάρος της καθ' ης (της όχι ιδιαίτερα υψηλής) χρηματικής ποινής διακοσίων (200) ευρώ για κάθε παράβαση της εν λόγω διάταξης. Η άμυνα της καθ' ης αίτηση, η οποία συνομολόγησε

τις ένδικες οχλήσεις, τηλεφωνικές και έγγραφες, προς την πρώτη των αιτουσών και ισχυρίστηκε, ότι οι οχλήσεις προκλήθηκαν λόγω δυσλειτουργίας στο σύστημά της ορθώς δεν έπεισε το Δικαστήριο, ώστε να πιθανολογήσει ότι δεν υπάρχει επικείμενος κίνδυνος ή ότι λείπει η επείγουσα περίπτωση. Αντίθετα, το Δικαστήριο επισημαίνει στην απόφαση του πως υφίσταται κίνδυνος να επαναληφθεί στο μέλλον παρόμοια συμπεριφορά σε βάρος της αιτούσας καθώς, εκτός των προφορικών διαβεβαιώσεων του πληρεξούσιου δικηγόρου της καθ' ης ενώπιον του Δικαστηρίου, ουδεμία άλλη διαβεβαίωση παρασχέθηκε εκ μέρους της ως προς την αποκατάσταση της επαναλαμβανόμενης δυσλειτουργίας του συστήματος της σχετικά με την δανειακή σύμβαση της πρώτης αιτούσας. Ο κίνδυνος αυτός, μάλιστα, πιθανολογήθηκε ότι εντείνεται ακόμη περισσότερο λαμβανομένου υπόψη, ότι παρόμοια αντισυναλλακτική συμπεριφορά της καθ' ης πιθανολογήθηκε πως υπάρχει όχι μόνο σε βάρος της πρώτης αιτούσας αλλά και σε βάρος της συνηγόρου της κατά την προσπάθεια της τελευταίας να διευθετήσει το ζήτημα που προέκυψε καθώς και έναντι άλλων δανειοληπτών, γεγονός που ανάγκασε το δικηγορικό σύλλογο Αθηνών να παρέμβει και να προβεί σε πράξεις διαμαρτυρίας κατόπιν καταγγελιών σε βάρος της καθ' ης η αίτηση - εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις.

Σημειώνεται δε, ότι η αίτηση απορρίφθηκε, ως απαράδεκτη, ελλείψει αναφοράς αναγκαίου στοιχείου για την θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης ως προς τη δεύτερη αιτούσα- πληρεξούσια δικηγόρο της πρώτης αιτούσας, με την ορθή αιτιολογία, ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 731 ΚΠολΔ ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή πράξης τελεί σε αντιστοιχία με τη διατάραξη και τα όρια της ουσιαστικής αξίωσης του αιτούντος. Επιπρόσθετα, στην προκειμένη περίπτωση η δεύτερη αιτούσα (πληρεξούσια δικηγόρος) δεν επικαλούνταν (στην αίτηση) εξώδικες ή τηλεφωνικές οχλήσεις συγκεκριμένα προς το πρόσωπό της εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση, αλλά καταχρηστική στάση της καθ' ης η αίτηση, η οποία την εξέθετε έναντι της εντολέως της (πρώτης αιτούσας) που την εμπιστεύτηκε ως δικηγόρο - διαμεσολαβήτρια και ότι έτσι προσβάλλονταν η επαγγελματική της τιμή καθώς και ότι στην προσπάθειά της να αποκαταστήσει τα πράγματα απευθύνθηκε στην καθ' ης η αίτηση υπό την ιδιότητα της δικηγόρου - διαμεσολαβήτριας πλην, όμως, αντιμετωπίστηκε με εμπαιγμό και προσβολές. Άλλο ζήτημα συνιστά βεβαίως, αν η εν λόγω συμπεριφορά της εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων συνιστά και περίπτωση αδικοπραξίας, για την οποία μπορεί να επιδικασθεί αποζημίωση, εφόσον αποδειχθούν οι όροι των ΑΚ 57 και 914, λόγω προσβολής της προσωπικότητας τόσο της αιτούσας και της δικηγόρου της, υπό την έκφανση της προσβολής της επαγγελματικής τιμής και φήμης της τελευταίας.

4. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί, ότι η σχολιαζόμενη απόφαση περιέχει αναλυτικές και εμπειριστικώς ανα-

πτύξεις αναφορικά με την αυξημένη ευθύνη των τραπεζών, ως χρηματοδοτικών οργανισμών που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων απ' αυτές επιχειρήσεων και ότι οφείλουν, κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, δεδομένου ότι από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλόμενων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι' αυτούς συνέπειες (ΑΠ 1185/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Για τον λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων των τραπεζών ελέγχεται και ως προς του αν κυριαρχείται (όπως απαιτείται) από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και αν αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους κατ' εφαρμογή της ΑΚ 281 (ΑΠ 1352/2011· ΑΠ 323/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· Πλεύρη, Κατάχρηση δικαιώματος στην αναγκαστική εκτέλεση-Σύγχρονες νομολογιακές εφαρμογές, ΕλλΔνη 2021.651-663=Μελέτες Αστικού Δικονομικού Δικαίου, Διαιτησίας & Διαμεσολάβησης, 2022, σελ.118-138).]

Α.Π.

ΙΔΙΩΤΙΚΟ/ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

ΠολΠρθεσ 1356/2022

Δικαστής: Ε. Τσέττα, Πρόεδρος Πρωτοδικών, Ε. Χωριανοπούλου, Πρωτοδίκης, Α. Λάζου, Πρωτοδίκης (Εισηγήτρια)

Δικηγόροι: Γ. Τσιπινιάς, Μ. Τσακούμη, Γ. Κερμανίδης, Ε. Μαργαριτούδη (ΔΣ Σερρών)

(Άρθρα 25-26 Καν. 1215/2012, 3-4, 43 ΚΠολΔ)

Αγωγή αποζημίωσης δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού κατά τραπεζικού ιδρύματος με έδρα στο Λουξεμβούργο. Διεθνής δικαιοδοσία. Συμφωνία παρέκτασης υπέρ των δικαστηρίων του Λουξεμβούργου ως συμβατικός όρος της μεταξύ τους σχέσης. Η ενάγουσα υπέγραψε τους Γενικούς Όρους όπου περιέχεται η ρήτρα παρέκτασης. Ασύμμετρη συμφωνία παρέκτασης υπέρ του τραπεζικού ιδρύματος. Έγκυρη η ρήτρα. Πληροί όλες τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 1215/2012. Στη συμφωνία παρέκτασης υπάγονται όλες οι διαφορές που αφορούν τη μεταξύ των διαδίκων σύμβαση. Και οι συναφείς αδικοπρακτικές σχέσεις. Δεν γίνεται διάκριση στον συμβατικό όρο. Αναγκαίο ιστορικό υπόβαθρο η σύμβαση.

[...]

Κατά τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 ΚΠολΔ στη Δικαιοδοσία των Πολιτικών Δικαστηρίων υπάγονται Έλληνες και αλλοδαποί, εφόσον υπάρχει αρμοδιότητα Ελληνικού Δικα-

στηρίου, ενώ κατά το άρθρο 4 εδ. τελευταίο του ίδιου Κώδικα το Δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή ή την αίτηση αν δεν έχει δικαιοδοσία. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 25 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) υπ' αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2012 για τη Διεθνή Δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις - ο οποίος, αντικαθιστώντας τον, με όμοιο αντικείμενο, Κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000, εφαρμόζεται επί διαφορών ενεχουσών στοιχεία αλλοδαπότητας (όπως είναι λ.χ. η κατοικία ή η έδρα κάποιου διαδίκου στην αλλοδαπή ή σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε.) και, σύμφωνα με τις μεταβατικού Δικαίου διατάξεις των άρθρων του υπ' αριθ. 66 παρ. 1 και 81, επί εισαγωγικών δίκης δικογράφων που κατατίθενται μετά την 10.01.2015- αν τα μέρη, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας τους, συμφώνησαν ότι ένα Δικαστήριο ή τα Δικαστήρια κράτους-μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το Δικαστήριο αυτό ή τα Δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν Διεθνή Δικαιοδοσία, η οποία είναι αποκλειστική, εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη ως προς την ουσιαστική της ισχύ βάσει της Νομοθεσίας του οικείου κράτους-μέλους. Μια τέτοια συμφωνία, όπως περαιτέρω ορίζεται στην ίδια παράγραφο, πρέπει να καταρτισθεί: α) είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, β) είτε υπό μορφή ανταποκρινόμενη στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις, γ) είτε στο διεθνές εμπόριο, υπό μορφή ανταποκρινόμενη στις συνθήκες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ' αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από τους συμβαλλομένους σε συμβάσεις του είδους για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη εμπορική δραστηριότητα. Ειδικότερα, το ως άνω άρθρο αποτελεί την κύρια έκφραση της αναγνωριζόμενης με τον Κανονισμό στα μέρη αυτονομίας της βούλησης, που επιτρέπει σ' αυτά να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του Κανονισμού για τη Διεθνή Δικαιοδοσία και να υποβάλουν έτσι τις διαφορές τους στο δικαστήριο που θα επιλέξουν, καθιστώντας αυτό με μόνη τη συμφωνία τους φορέα διεθνούς δικαιοδοσίας. Η συμφωνία μπορεί να έχει ως αντικείμενο και τον αποκλεισμό της δικαιοδοσίας συγκεκριμένων Δικαστηρίων, δηλαδή δεν αφορά μόνο τις θετικές, αλλά και τις αρνητικές ρήτρες παρέκτασης (βλ. απόφαση του ΔΕΕ της 24.06.1986, επί της υπόθεσης υπ' αριθ. C-22/1985, Rudolf Anterist vs. Credit Lyonnais, ΤΝΠ Eur-Lex, σκέψη 13 και την αφορώσα τον προγενέστερο - Κανονισμό 44/2001, ΑΠ 468/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατά τη νομολογία του ΔΕΕ, οι σχετικές ρήτρες πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά υπό την έννοια ότι θα πρέπει να έχουν αποτελέσει αντικείμενο συναίνεσης των μερών, η ύπαρξη της οποίας θα πρέπει επιπλέον να εκδηλώνεται με ακρίβεια και σαφήνεια (βλ. απόφαση ΔΕΕ της 09.11.2000 επί της υπόθεσης υπ' αριθμ. C-387/1998, Coreck Maritime vs. Handels-